

[Karen Thurøe Hansen]

for mange bemyndigelser til ministeren. Under behandlingen af de fire lovforslag har det været magtpåliggende for det konservative folkeparti at varetage de sygdomsramtes tarv, og vi mener, at det rent medmenneskeligt ikke er forsvarligt med denne store sammenlægning. Vi må også i den forbindelse tænke på – og det er det, der sådan set hele tiden er gået gennem de konservatives forslag – at vi er stærkt imod, at Finsen bliver underlagt rigshospitalet. Jeg pointerede i min ordførertale ved første behandling, at Finsen-institutet ikke bare var nationalt, men også internationalt anerkendt, og at det havde et fantastisk godt renommé overalt i verden.

Vi har sammen med tre andre partier stillet en række ændringsforslag, der klart udtrykker vores holdning til disse lovforslag og den sammenlægning, der påtænkes. Venstres ordfører har udførligt gennemgået disse forslag, og jeg har ikke til hensigt at gentage dem, fordi vi fuldt og helt står bag ved dem.

Som jeg omtalte, var der indtil for tre uger siden stilhed omkring disse lovforslag, og der var stadig væk et klart flertal imod at få dem gennemført. Jeg opfordrer de partier, der har skiftet heste i vadestedet, til endnu en gang at betænke sig, når vi skal stemme om ændringsforslagene.

Thorndahl (FP):

Der har jo i de senere år været ført en kraftig offentlig debat om folkestyret. Man har spurgt: er det folketinget, der styrer landet, eller er det kræfter uden for folketinget, der reelt træffer beslutningerne, reelt afgør lovgivningen? Er det virkelig organisationerne, der har magten i Danmark? Disse fire lovforslag, som vi nu har til anden behandling her i dag, er i den henseende en meget nyttig og lærerig illustration, fordi lovforslagene gennem behandlingen i udvalget viser, at det er organisationerne, der reelt har lovgivningsmagten her i Danmark. Behandlingen viser også, at der i dette ting er partier, der simpelt hen mener – sådan må det forstås – at folketinget blot skal være et ekspeditionskontor, et organisationernes gummistempel.

De fire lovforslag, som de to ministre har fremsat, er efter det over for kommunaludvalget oplyste et resultat af forhandlinger mellem regeringen og de kommunale organi-

sationer. Derfor kunne der ikke ændres et komma i de fire lovforslag, og der blev ikke ændret et komma i de fire lovforslag. Det synes jeg er et fantastisk resultat, specielt på baggrund af den forhandling, vi havde her den 11. marts. Det er meget sjældent – jeg mener ikke, at jeg selv har været udsat for det før – at man møder en så massiv modstand mod et regeringsforslag. Det var, så vidt jeg husker, kun socialdemokratiet, der kunne støtte de fire lovforslag helhjertet. Alle andre partier i dette ting var mere eller mindre modstandere. Modstanden rettede sig først og fremmest mod nedlæggelsen af Finsen-institutet, men alt i alt var det den mest negative modtagelse af et regeringsforslag, jeg har overværet – og alligevel er der ikke ændret et komma.

Vi kunne selvfølgelig også sagtens have ventet med at gennemføre lovgivningen herom til efteråret, men på trods af den kraftigt manifesterede politiske modstand i folketinget skulle lovforslagene hastes igennem i denne samling, og jeg må gætte på, at det er efter diktat fra kræfter udefra, efter diktat fra de kommunale organisationer.

Jeg tror, at hvis vi havde gennemført lovforslagene til efteråret, ville der kunne have været et væsentlig større flertal bag det resultat, der kunne blive tilvejebragt efter forhandlinger og drøftelser i folketingets kommunaludvalg. Så kunne der måske nok ændres nogle kommaer hist og pist, og jeg tror, at der kunne have været et betydeligt flertal bag denne lovgivning.

Jeg vil også gerne føje den konklusion til, at de partier, der fører et i den grad organisationspræget lovforslag igennem, helt grundlæggende må nære foragt for det arbejde, der udføres i folketinget; de må simpelt hen nære foragt for folketinget og for folkestyret.

Men når man så accepterer, at der er et flertal, der åbenbart vil have hastet disse fire lovforslag igennem i denne samling, så har fremskridtspartiet sammen med en række andre partier fundet det nødvendigt at stille de ændringsforslag, der præcist udmønter den meget klare flertalsholdning, der blev tilkendegivet her i folketinget den 11. marts; det var en holdning, som alle partier uden for socialdemokratiet stort set var enige om.

Jeg håber derfor, at alle partier stemmer for disse ændringsforslag i stedet for at være